

Den første Hovedbetingelse, der maa stilles for en forsvarlig Økonomi, er selvfølgelig, at de ordinære, løbende Indtægter med Sikkerhed kunne ventes rigelig at ville dække de ordinære, løbende Udgifter. Vel kunde nu ved et hurtigt Overblik denne Betingelse synes at være i bedste Orden; en nærmere Betragtning vil dog vise, at dette ikke er Tilfældet. Allerede de for Aarene 1905 og 1909 indvundne Overskudsbeløb paa ca. 40,000 og ca. 30,000 Kr. ere vel smaa for et Regnskab, der balancerer med ca. 1,100,000 Kr., men af langt større Betydning er det, at de indvundne Overskud *ere ganske afhængige af Størrelsen af det af Frihavnen indbetalte Overskud.* Er dette i al Almindelighed betænkeligt, bliver det det saa meget mere, naar der netop er Spørgsmaal om at foretage saadanne Ændringer i Ordningen af Forholdene i Frihavnen, at det med nogenlunde Sikkerhed kan forudses, at dennes Indtægter ville gaa ned. Det maa da være klart, at det ikke alene drejer sig om at skaffe Frihavsaktieselskabet Kompensation, men at det i nok saa høj Grad — som allerede ovenfor berørt — bliver nødvendigt, at der ad anden Vej skaffes Frihavnens største Interessent, Havnevesenet, Adgang til forøget Indtægt.

Hermed ere vi imidlertid endnu ikke naaede til Hovedpunktet, som er Hensynet til de ekstraordinære, ikke løbende Udgifter. Disse have i Seksaaret 1904—1909 varieret fra ca. 580,000 Kr. til ca. 1,400,000 Kr. men i denne Sammenhæng bør dog de særlig store Udgifter i Aarene 1904 og 1905 lades ude af Betragtning, fordi der i disse indgaar Udgifter til Opfyldningerne Syd for Langebro paa Amagersiden, som bragte Havnevesenet en direkte Indtægt. Noget lignende er derimod ikke Tilfældet med de ekstraordinære Udgifter i de sidste 4 Aar.

Saadanne Udgifter som dem, hvorom der her er Tale, vil Havnevesenet aldrig kunne undgaa; selv i Aar, hvor der ikke er Anledning til særlige Nyanlæg og lign., kunde de næppe sættes lavere end ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kroner. Nu kunne disse Udgifter ganske vist forsaavidt med Rette betegnes som ekstraordinære eller ikke løbende, som de ere Udgifter én Gang for alle, der — enkeltvis taget — ikke gentage sig; men dette udelukker jo for det første ikke, at der maa være Midler tilstede til deres Afholdelse, og dernæst vilde deres Udredelse af Havnevesenets Kapitalformue kun kunne forsvares, hvis de derfor udførte Arbejder og Anlæg repræsenterede en tilsvarende Forøgelse af Formuen; men dette er dels slet ikke, dels kun til en vis Grad Tilfældet. En Række af de paagældende Udgifter medfører, jfr. det ovenfor om Status bemærkede, overhovedet ingen Kapitalforøgelse; andre bevirke vel, at der paa Status's Aktivside kan opføres en til Bekostningen svarende Værdi, men denne Værdi er da samtidig flyttet over fra de til Disposition værende, direkte Indtægt givende Konti til de Konti, der kun repræsentere Værdier „i det lange Løb“.

Disse Forhold belyses ved en Sammenligning af den ovenfor S. 18 gengivne Status pr. $\frac{31}{12}$ 1909 med Status pr. $\frac{31}{12}$ 1907. I de mellemliggende to Aar er der paa Havnevesenets Laan afdraget 228,000 Kr.; til Trods herfor er Kapitalformuen gaaet ned med over 300,000 Kr., nemlig fra 17,539,916 Kr. 44 Øre til 17,228,882 Kr. 92 Øre, og samtidig er Konto IX „Kassebeholdningen“ formindsket med ca. 570,000 Kr. fra 1,664,989 Kr. 86 Øre til 1,093,276 Kr. 89 Øre, uagtet der i Aaret 1908 indgik et Beløb af ca. 360,000 Kr. som Restkøbesum paa det opfyldte Areal Syd for Langebro paa Amagersiden, et Beløb, der i og for sig slet ikke vedkommer den paagældende toaarige Periode.

For Fuldstændigheds Skyld skulle endnu et Par Bemærkninger tilføjes:

Det er selvfølgelig ganske utilfredsstillende at henvise til, at de ikke løbende Udgifter kunne afholdes ved Optagelse af Laan, hvis de disponible Midler ikke strække til; thi selv om disse Udgifter, virkelig alle repræsenterede en Kapitalforøgelse og derfor med nogen Ret kunde belastes en Række fremtidige Driftsaar, vilde det aarlige